

siete diferencias; siete diferencias entre su no gestión y sus olvidos y su inacción y lo que estamos haciendo.

Soporte técnico, científico y experto, recuperación del CEAM, la mesa forestal con cuarenta y dos entidades que han participado en toda la estrategia de prevención y en todas las estrategias de gestión forestal, una mesa de coordinación con las diputaciones en trabajos forestales.

Segunda diferencia. Control de igniciones y conciliación de los usos. Una apuesta clara por eliminar las quemadas que sabemos que están detrás del 80% de los incendios. Apoyo y alternativas, damos alternativas a los municipios.

Tercera diferencia. Trabajar de una vez por todas en la interfaz urbano forestal, porque ustedes nunca se habían preocupado de ello. Vamos a integrar la prevención en la ordenación del territorio, algo que estamos sufriendo, lo que ustedes hacían: especulación y descuido con la madera y con el monte. Eso estamos pagando ahora. *(Aplaudiments)*

Y sí, estamos comentando los planes locales con apoyo financiero del PDR. Se lo vuelvo a contestar.

Cuarta diferencia. Concienciación, con una nueva jefatura de servicio específica para sensibilización, concienciación y educación ambiental.

Quinta diferencia. Vigilancia preventiva. Aumento de la presencia es en aumento del coste de todos los agentes de prevención; mayor cooperación con los agentes medioambientales y un refuerzo de la unidad sancionadora de incendios.

Sexta diferencia. Infraestructuras. Reorientación técnica para hacer viables los planes, porque todo lo que nos han dejado era inviable. Esa la palabra de la gestión heredada del Partido Popular en materia de prevención de incendios. Estamos aplicando tecnología, estamos aplicando modelización, estamos aplicando informes técnicos.

Séptima diferencia. Estamos escuchando a los técnicos, a los expertos para reorientar la gestión forestal y la gestión de ecosistemas hacia sistemas resilientes al fuego, sistemas que mejoran la capacidad de respuesta de los bosques al fuego y aumentan la seguridad de los medios de extinción. Lo que queremos es recuperar el bosque y el paisaje mediterráneo diverso y autóctono.

Estamos atajando ahora los incendios de la próxima década; así es, y poniendo las dificultades que podamos a lo que pueda haber de incendios en la temporada que viene. Pero solo podremos hacerlo, solo podemos tener éxito con la colaboración de todos, y sí, con más presupuesto. Y eso es lo que pedimos a esta cámara.

Y si realmente le preocupa la prevención de incendios, más allá de utilizarla como un arma de destrucción contra el Consell, este es el debate que deberíamos tener, un diálogo constructivo, de ideas, propuestas, para sumar, para colaborar en una batalla, en una causa que no sabe de partidos ni de gobiernos y que es del conjunto de la sociedad y nos transcende a todos nosotros.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació a conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre l'estratègia política que té prevista la conselleria en relació a política industrial, que formula la diputada senyora Rosa María García González (GP Ciudadanos) (RE número 32.768, BOC número 110)

El senyor president:

A continuació, substanciarem la interpel·lació que formula la il·lustre diputada, Rosa María García, en nom del Grup Ciudadanos, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, sobre l'estratègia industrial.

Té vosté un màxim de huit minuts.

Quan vosté vullga.

La senyora García González:

Muchas gracias, señor presidente.

Buenos días.

Cuando me paro a pensar en las actuaciones del actual Consell, en relación a la política industrial, he de reconocer que me parecen comparables a ver una puesta de sol o escuchar un discurso de Paulo Coelho; estéticamente precioso, lleno de optimismo, de positivismo. Pero en cuanto ha pasado ese preciso momento y sigue uno de reflexión, lo primero que me viene a la cabeza es: estéticamente impecable, sin duda, pero ¿y ahora qué?

Y ese es un problema que creo que el mismo Consell percibe, dado que en todo aquello que se refiere a política industrial llevan un año comportándose como un torpe prestidigitador que abusa de las cortinas de humo y, al final, es incapaz de sacar el conejo de la chistera.

El caso es que el problema no les viene de nuevo; en el pacto del botánico, ese infalible catón que tenía que servir como insoslayable hoja de ruta de la Comunitat Valenciana y del que desviarse un ápice resultaba un irreparable anatema, nos encontramos con que solo aparece en una ocasión la palabra *industria*, en concreto, –y cito literalmente–: «Apostem per la reindustrialització de la nostra economia, per la recuperació de l'agricultura valenciana, per l'impuls d'un turisme sostenible i de qualitat i per un model de comerç equilibrat que done suport al comerç de proximitat.» Y se quedaron tan tranquilos, reduciendo en lo que debía ser su guía a lo largo de la legislatura toda referencia a la política industrial, a *apostem per la reindustrialització de la nostra economia*. Genial. Una declaración totalmente vacía e inocua, aparentemente muy bonita, pero que no comprometía a nada y que nada explicaba en torno a cómo pensaban concretar esta apuesta.

Y así nos quedamos en lo más fácil, decir el qué, pero no decir el cómo. Porque, que yo recuerde, ni un solo partido de los que se presentaron a las elecciones decía que no iba a apostar por la reindustrialización ni que apostaba por perjudicar o hundir la industria valenciana.

Tras lo anterior, y una vez formado gobierno, les concedimos un margen prudencial para que pudieran empezar a llevar a término alguna medida en materia de política industrial a fin de poder valorarla. Y créanme si les digo que, al igual que si no nos gustaba no dudábamos en criticarla, en caso de que la hubiéramos considerado correcta, estábamos más que dispuestos a alabarla. Pero el problema es que no llegaba a ninguna, y así difícilmente podíamos ni criticar ni alabar.

Entendimos que se habían recopilado datos para decidir qué hacer, y aunque nos pareció que era llegar a la *conselleria* sin los deberes hechos, aceptamos que pudiera ocurrir en un Consell nuevo. Y tras eso llegaron los acuerdos de Morella, ese retiro espiritual que debía suponer un conjunto de epifanías que salvaran el futuro de nuestra *comunitat*. Y leímos atentamente los compromisos adquiridos y vimos más de lo mismo. Una sola referencia a política industrial, en concreto la siguiente: «Decret, àrees industrials. De la mà dels empresaris els ajuntaments i la federació de polígons industrials regularem els espais destinats a les empreses i indústries, marcarem les línies i requisits que haurien de seguir les noves zones i també les obligacions, deures i serveis de cadascun dels agents participants en polígons existents. En l'antic govern s'ha arribat a especular amb el sòl industrial»

Señor Climent, le reconozco que aquí es un punto en el que han cumplido, a la vista de que ya tienen acabado el borrador y la idea es que se apruebe antes de finalizar el 2016. Y es un punto, por cierto, muy importante, pero que resuelve un problema muy concreto, y no sale más allá del mismo. Aun así le reconozco que, eso sí, parece que lo están haciendo, es decir, que no es la crítica por la crítica.

Seguimos. En el mes de abril, el día 15, volvieron a incrementar nuestras expectativas con los compromisos de Elche. Según pudimos saber, en tales compromisos ya abarcaban más temas en los que pensaban entrar de forma decidida. Hablaba de apostar por un modelo económico basado en la mejora de la productividad a través de la incorporación de conocimientos de los procesos productivos, de una transformación modernizadora de la estructura productiva valenciana o de una apuesta por la formación. Todo caracterizado por las perifrasis y la falta de contenido a la que nos tenían acostumbrados. Encima, y para rematar, ninguna de estas medidas venía acompañada de un solo céntimo de partida presupuestaria con la que ponerlas en marcha. Se ve que en el viaje a Elche el plan de industrialización de convirtió en un *misteri*.

Y ya la puntilla definitiva nos llegó con los compromisos de Torrevieja. En este punto el Consell fue insuperable a la hora de marcar objetivos ambiciosos.

Plan de industrialización de la Comunitat Valenciana. Hoja de ruta a seguir para reindustrializar el país a partir de la recogida de datos para analizar nuestra realidad sectorial y territorial y consensuando con todos los actores económicos. Con este mapa industrial pretendemos facilitar el fomento en las pymes desde la competitividad y la cooperación, recogerá

las particularidades territoriales y potenciará los sectores productivos a partir de la sostenibilidad económica, social y medioambiental. Insuperable forma de decir que en un año han sido incluso incapaces de recopilar los datos con carácter previo a ponerse a buscar soluciones.

Y mientras (*inintel·ligible*) ... todo lo anterior, la industria valenciana continuaba en el proceso de declive que sigue habiendo desde hace más de diez años, perdiendo año tras año más importancia relativa en nuestro PIB y siendo cada vez menos competitiva. Pero no es que simplemente Ciudadanos lo diga, ni todo lo anterior pretende ser un ataque *ad hominem*, con ánimo electoralista, señor *conseller*. Hoy mismo, en *Las Provincias*, el presidente de Femeval declaraba, «no estamos contentos con la velocidad con la que se está funcionando», en relación a las actuaciones del Consell en materia de industria. Y eso se debe a que coincidía con el diagnóstico que desde nuestro grupo llevamos trasladándole. Existe una alarmante falta de planes en esta materia por parte de su *conselleria*. Y es necesario ir más allá de las buenas intenciones, que no dudo, no dudo que tiene. Y ponerse en marcha actuaciones concretas que impulsen el sector industrial y el tejido productivo. Porque la industria, señor *conseller*, es un sector vivo y si la alimentamos con buenas políticas, nos recompensará con grandes resultados que repercutirán en favor de todos los valencianos.

Pero en la actualidad se encuentran en una situación crítica y si lo dejamos abandonado, si no le prestamos atención lo estamos condenando a marchitarse y morir. Y eso sí sería un auténtico desastre para todos los valencianos.

A la vista de todo lo anterior y más allá de meras declaraciones de intenciones sin partidas presupuestarias me pregunto: ¿qué estrategia política tiene prevista su *conselleria* en relación a política industrial?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora García.

Senyor conseller, el seu torn per a respondre a la interpel·lació.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Presidenta.

Senyories. Senyora diputada.

Bé, primer hauré de..., no sé si haurem d'intentar definir què és indústria per a vosté, no? Perquè per a mi indústria és innovació, és internacionalització, és formació, és energia,

és una llei de mines, la mineria és indústria, un pla energètic és indústria. I, per tant, vosté sentint-la des d'ací dalt sembla molt que compartimenta molt tot el que pot ser indústria, no? I, per tant, doncs això ho hauríem de reflexionar, no?

Per un altre costat, també he de dir-li que sembla que té el síndrome del «telediari», perquè, vaig a contar-li-ho. Hui, per exemple, únicament i exclusivament el titular de *Las Provincias* ha sigut el que ha atacat un poquet al Consell, no? La resta de titulars de tots els mitjans no. He de dir-li que m'ha cridat personalment la persona que va fer eixes declaracions per a demanar-me disculpes pel titular, personalment. Vosté sap qui és i pot parlar en ell, sense ningun problema. Clar, però ja està bé d'intentar ser tan poc rigorosos en tot allò que estem plantejant. Perquè la cosa és molt més seria. I vull dir-li que no cal que hem reafirme, senyora diputada, senyors diputats i diputades, perquè vostés ho saben clarament que el Consell aposta decididament per la indústria i la reindustrialització d'aquest territori, que a més a més és una prioritat, una prioritat perquè busquem el benestar de les persones, volem que hi haja estabilitat en l'economia valenciana i volem propiciar llocs de treball de qualitat. I sabem que el sector de la transformació pot tenir eixe efecte multiplicador capaç de generar creixement econòmic a mitjà i llarg termini.

També vull dir-li una cosa. Que no és gaire fàcil el reconduir i reconstruir l'economia real quan s'han deixat de costat durant molts anys.

L'altre dia vosté també des d'ací parlava d'eixe 8% que també dien els mitjans de comunicació en vint anys, en vint anys. També li he de dir que este servidor des d'ací, fa un any, també va dir, i no sols perquè ell ho pensa, o el Consell ho pensa o per l'Acord del Botànic, sinó perquè Europa també va vore que és de reconduir i reconstruir la nostra situació econòmica, basant-nos en l'economia real i en el sector primer i en el de la transformació bàsicament.

El Consell he de dir que anem pegant passets humilment, humilment. Però no anem sols, anem de la mà de les empreses i l'empresariat, dels agents socials i econòmics, i això fa possible que les xifres deixen de parlar d'utopies, que vosté també dia, i comencen a parlar de realitats. Tots sabem que encara tenim molta feina per davant.

Però vaig a donar-li tres dades, tres dades que diuen: el nostre territori té el major avanç en valor afegit brut industrial, un 5,9 respecte a la mitjana estatal d'un 3,4. Durant el primer trimestre de 2016 les exportacions industrials suposen un augment anual del 10,9 front a l'estat d'un 2,9. I per al mateix període la nostra autonomia és la tercera en avanços respecte a l'índex de producció industrial de tot l'estat. No estarem fent entre totes i tots les coses tan malament, no?

I m'agradaria detallar-li el més minuciosament possible, encara que no puc i no tinc temps, tot el que hem anat fent, tenint en compte que és el primer pressupost que està gestionant este Consell, que sembla ser que de vegades això es perd de vista; i a més a més partint d'una estructura molt clara industrial que tenim, de xicotetes i mitjanes empreses, de micropimes, i que a més a més necessita moltíssima inversió en R+D+I.

Per tant, l'objectiu és invertir en tecnologies i en innovació perquè eixa xicoteta i mitjana empresa, el veritable motor del teixit productiu del nostre territori, la nostra realitat, genere

uns productes de qualitat i amb més valor afegit, que ens permeten competir en aquest món global. I, per tant, la política industrial que estem engegant al nostre territori, coherent en el nou model econòmic que estem impulsant, està basada en cinc línies: reindustrialització, internacionalització, innovació, formació i ajuda a la contractació i energia.

Respecte a la reindustrialització, vaig a dir-li que ara, en el mes d'octubre, allò que teníem pressupostat, eixos 12 milions en eixes línies, fins i tot amb els sectors respecte a una moció que van fer vostés també i que es va canviar respecte als sectors, van entrar en vigor. És a dir, eixos 12 milions aniran endavant. S'ha anat treballant i no ho hem pogut fer abans per eixa Llei 1/2015 que ens han paralytat perquè hem de fer les bases primer, per ahí està.

En el tema que vosté mateixa ha dit, ja tenim l'esborrany de la llei d'àrees empresarials i a més a més també del mapa de sòl industrial al País Valencià, important diagnosticar per a planificar i seguir un full de ruta i després per a executar.

En la internacionalització de les nostres empreses, hem apostat decididament per abastar que un nombre més gran de pimes valencianes s'encaminen a la internacionalització, i estem ajudant-les. Insistisc que som la segona comunitat autònoma que més exporta de l'estat, després de Catalunya.

Tenim un pla des de l'lvace de promoció exterior que contempla més de 130 activitats, missions comercials, missions inverses, fires, etcètera.

Pel que fa a incentius econòmics, ja es va publicar la línia de préstecs a la internacionalització a cost zero. I hui s'han publicat les ajudes per al suport a la promoció agrupada per part d'entitats de promoció exterior de la Comunitat Valenciana, així com les ajudes per a incentivar els plans d'internacionalització.

Hem duplicat les beques per al comerç exterior i la internacionalització. Hem passat de 3 a 23 antenes en l'exterior que han ajudat i estan ajudant el nostre empresariat a exportar i internacionalitzar-se.

Quan a la innovació, hem impulsat l'R+D+I, i pose exemples: recolzament a l'R+D i a la innovació empresarial amb més de 10 milions d'euros; foment d'accions complementàries de suport a l'R+D+I empresarial amb quasi un milió d'euros, i ja han eixit eixes ajudes, eh, i estan a punt de resoldre's per a concedir eixes ajudes; després, suport a la creació d'empreses innovadores de base tecnològica.

I després, vosté que té molt en compte els mitjans de comunicació, perquè no també es basa un poc en allò positiu que pot eixir. Per exemple, hui hem anticipat el 85% als instituts tecnològics 29 projectes que han treballat de manera col·laborativa per tot el tema de la innovació. I a més a més l'altre dia va eixir que Economia ajuda entre 382.000 euros per a convertir una fàbrica tradicional en una indústria intel·ligent, Indústria 4.0. L'Institut Tecnològic de Ceràmica desenrotlla un sistema pioner que implantarà durant dos anys en una planta de producció. Eixes coses són positives. Això és indústria, això és innovació, això és mirar cap al futur.

Si passem al tema de formació i ajuda a la contractació, que per a nosaltres són fonamentals, vosté ha de saber què estem

fent en Avalem Joves i com estem treballant en formació i en contractació. Ara fa un moment acabe de dir que hi ha ajudes fins a 9.000 euros per a dones o gent amb diversitat funcional a la contractació de les empreses i uns 7.000 euros per a la resta de gent. Això és important.

A més a més estem treballant en Avalem Territori i en Avalem Experiència, que voran la llum ràpidament.

I en el foment d'estalvi i eficiència energètica estem elaborant –ja tenim l'esborrany– el pla energètic 2020, el qual va a vore la llum també de manera immediata, un pla d'acció d'eficiència energètica per a la indústria i, a més a més, ja hem tirat endavant plans d'acció d'estalvi i eficiència energètica consistents en la millora de processos i instal·lacions industrials, amb una dotació d'un milió d'euros. Tot això són fets, són realitats.

Com veu, i ja per a acabar, aquest govern sí que és sensible amb els nostres sectors productius, sí que creu en les nostres empreses i empresariat i sí que escolta les necessitats de tots els sectors, cadascú en les seues problemàtiques i necessitats. No som de fer soroll, com deia vosté l'altre dia, això de Shakespeare, no?; som més de fer feina, feina amb rigor. Per això, tocava diagnosticar, planificar, traçar un full de ruta i, després, executar. I en això estem. I espere i desitge que la cambra estiga al nostre costat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Senyora García.

La senyora García González:

Muchas gracias.

Señor *conseller*, tras escucharle, sigo manteniendo lo que ya opiné la semana pasada en esta cámara, mucho ruido y pocas nueces. Mucho anunciar, mucho excusar, mucho prometer, pero, en realidad, muy poco de lo que realmente pueda presumir.

Pero, mire, se lo digo de verdad, yo ni le culpo ni le responsabilizo en absoluto. Desde que entró el actual Consell, su *conselleria* ha sido, indudablemente, el patito feo. Como no le consideraban una prioridad, no le asignaron recursos económicos suficientes en los presupuestos del año pasado –usted lo sabe–, de forma que se encontró totalmente vendido, sin un programa sobre el que trabajar y sin dinero para poder poner en marcha las iniciativas.

Obras son amores y no buenas razones, dice nuestro refranero popular. Así que, en un poco más de un mes, veremos, en los presupuestos para 2017, si el revitalizar la industria valenciana se convierte en una prioridad para este Consell o si sigue siendo un patito feo al que dejar apartado en un rincón, asumiendo el absoluto fracaso que, en materia de desarrollo industrial, fue el pacto del botánico.

Mientras tanto, yo les ruego que se pongan a trabajar, ya es hora de convertirse en cisne, no sea que, tras un año reflexionando, se encuentre con que es otro el *conseller* que pone las medidas en marcha.

Señor *conseller*, nadie dice, y yo tampoco, que sea fácil reindustrializar la Comunidad Valenciana, pero esperamos de usted y su *conselleria* que ponga sobre la mesa del Consell la necesidad y la urgencia de llevar a cabo las propuestas y medidas. Y eso, cuando le dotan a usted de un presupuesto insuficiente, de un presupuesto ridículo, es no ya difícil, sino imposible.

Siento mucho que haya recaído en usted este marrón. Y reitero que pienso que no es el responsable del ninguneo que sufre su *conselleria*; pero, si no se planta ya, sí lo será, señor Climent. Por el bien de la industria, le pido que se revele contra esa injusticia que está cometiendo el Consell con esta *conselleria* de industria. Y deseo, señor *conseller* que..., esto, que en poco más de un mes, cuando se realicen los presupuestos, pueda subir usted a este estrado a taparnos la boca a mí y a mis compañeros de Ciudadanos.

Y ya, para finalizar, le comentaré, por lo que me decía de lo del titular –que tengo toda la noticia en el escaño, no la he podido bajar, la había subrayado–. Y el titular posiblemente es un poco agresivo; los periodistas, lógicamente, pues, eso es lo que deben hacer. Pero, bueno, le puedo leer todo el párrafo. Usted sabe que se está quejando exactamente de lo que vengo yo a quejarme, que hay que ponerse en marcha ya, ¿eh? Y eso se lo digo, pues, con todo el cariño que sabe que le tengo. Pero hay que plantarse. Dicen por ahí que no, pero usted sabe que es verdad.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, senyora García.

Conseller, per a acabar el punt.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Presidenta.

Senyories.

Senyora diputada.

Anem a vore, crec que moltes vegades perdem de vista qui té la responsabilitat de les coses, no? Aquesta cambra té la responsabilitat d'aprovar els pressupostos. Aleshores, cap possibilitat també de poder esmenar-los o, fins i tot, de poder aportar, si realment la cambra creu que la indústria és fonamental i és la número u, per a poder dir el que crega. Per tant, no anem passant responsabilitats a qui no les té, no?

Perquè el Consell, en base a l'Acord del Botànic, té clares quines són les prioritats, en funció dels diners que té. I això ho hem plasmat. Per tant, eixa és una realitat.

A més a més, també he de dir-li que –i ara li ho comentaré– n'hi haurà una diferència important en el pressupost, respecte a industrialització, no?

Però, bé, simplement per concretar i no repetir-me. Vull dir, el pla de reindustrialització estem treballant-lo. Està treballant-se, en un primer moment, per part de..., està fent-se un projecte per part de la universitat politècnica, per al disseny i realització de plans d'actuació en matèria d'indústria, que serà el primer pas per a eixe pla de reindustrialització. Esperem la participació de tots vostès.

Abordarem el desenvolupament dels plans d'impuls sectorials i especialitzats, adaptats al nostre teixit empresarial format per pimes, perquè el seu objectiu siga que la indústria arribe a eixe 20% del PIB, que és el que tots desitgem.

I, després, qüestions una miqueta concretes i reals. Parc Sagunt. ¿Sap vosté que Parc Sagunt portava nou anys paralitzat, nou anys? Vull dir, ho hem hagut de gestionar per a desbloquejar-lo. Tres milions de metres quadrats per a sòl industrial i que les empreses es puguen posar en eixa zona, no? Estratègic. Això crec que s'ha treballat des de la conselleria, no?, des de... I, a més a més, dir que, tant des del govern central com des de La Generalitat, s'havien invertit parts iguals, 132 milions d'euros, en aquesta infraestructura del Camp de Morvedre; i estava totalment parada. No tenia sentit.

Després, vaig a dir-li que també vora la llum, i prompte arribarà a esta cambra, una llei que és importantíssima, el *valencian investment desk*, una oficina de coordinació i atracció d'inversions que és importantíssima, perquè anem a treballar des de la coordinació perquè les inversions ho tinguen molt més fàcil a l'hora d'implantar-se en el nostre territori.

També vosté sabrà, perquè ha eixit públic, que en el cas dels autònoms també hem arribat a un mínim acord d'ajuda, no?, per a, del tercer al cinqué any, doncs, poder ajudar-los, no? Eixa concessió d'ajudes per a finançar els costos fixes d'inclusió en el règim especial de treballadors autònoms, no? Vull dir, doncs, també és una mesura que, a més a més, precedeix de la creació d'eixa mesa dels autònoms que fins ara no podien tindre un lloc de diàleg, ara el tenen. Perquè vegem que nosaltres fem eixa política de baix cap a dalt, de diàleg, de molta participació. No cal dir-li que, des de la mesa del diàleg social, que és eixe òrgan de participació institucional permanent, també estan eixint moltes propostes, no?

I dir-li que la nostra proposta, la proposta de la conselleria que arribarà ací, té un increment de vora el 40%, respecte al pressupost de l'any anterior, en política industrial. Anem a vore com queda, espere que no hi hagen equivocacions, no?, i que, més o menys, ens deixen treballar en la línia que ja vam plasmar l'any anterior i que no ens van deixar, d'alguna de les maneres.

En definitiva, una política industrial adaptada, per fi, a les nostres circumstàncies presents i també de futur, a la nostra idiosincràsia territorial i al nostre model industrial que vol situar el sector industrial en el centre del context econòmic, amb l'objectiu de contribuir al creixement del nostre territori.

I torne a repetir-li, senyora diputada, que estaria bé que vosté fera propostes constructives, constructives, realitzables i en el com, que això és el que sempre es deixa –el què és

molt fàcil–, ¿com es desenvolupen?, problema que sempre es genera, fins i tot en les propostes que vosté va fer. En eixes propostes de resolució queda tot molt bonic, però el com es queda ahí, estancat.

I m'agradaria, per a acabar, que es fiscalitzara des de la realitat i d'una perspectiva molt més rigorosa, i que deixarem d'una vegada per totes ja el que li he dit al principi, la síndrome del telediarí.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general quant a la millora del finançament de les universitats públiques valencianes que atenen 140.000 alumnes i que han passat de 799 milions d'euros en el pressupost de 2012 fins als 671 milions de pressupost per a 2016, el que suposa un retrocés del 17%, que formula la diputada senyora Sandra Mínguez Corral (GP Podemos-Podem) (RE número 32.948, BOC número 110)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a continuar amb el punt número 10, que és la interpel·lació que farà la diputada del Grup Parlamentari Podemos-Podem, la diputada senyora Sandra Mínguez, sobre el finançament de les universitats públiques.

La senyora Mínguez Corral:

Gràcies, vicepresidenta.

Bona vesprada, senyories.

Bona vesprada, senyor conseller.

Si cree usted que la educación es cara, pruebe con la ignorancia. Esta frase refleja claramente lo que significa la inversión o la no inversión, la prioridad o la no prioridad de la educación de un país y la construcción de un país, para la que apuesta cada partido, en qué quiere convertirse y qué desea para su futura ciudadanía.

Cualquier análisis de la realidad universitaria valenciana que se haga debe contemplar, como contexto, el proceso de reformas en el que se hallan inmersas las universidades europeas desde los últimos años del siglo XX.

Este proceso comienza con la Declaración de Bolonia, en 1988, y forma parte de la Agenda de Lisboa, 2000-2010. Un conjunto de disposiciones y acuerdos con los que se